

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

Opbergen achter Deel G-4 Vc
(na de aanschrijving van 9 september 1975)

Nr. AJZ 4202/E 3110 - A.289 II-d

's-Gravenhage, 4 december 1975

Betreft: regularisatie van illegale
buitenlandse werknemers.

Aan de heren

- Procureurs-Generaal, fgd. Directeuren
van Politie;
- Hoofden van plaatselijke politie.

Tijdens het op 2 december 1975 gehouden overleg met de Vaste Commissies voor Justitie en voor Sociale Zaken uit de Tweede Kamer inzake de regularisatie van illegale buitenlandse werknemers, heb ik in hoofdzaak het volgende medegedeeld:

1. Er komt geen generaal-pardon, noch een nieuwe regularisatie-regeling;
2. Binnen het raam van de huidige regeling mag op een soepele toepassing daarvan worden gerekend;
3. Ingevolge de regeling wordt het verblijf in Nederland geacht niet onderbroken te zijn in geval van tijdelijke afwezigheid wegens vakantie, ziekte van familieleden enz. mits de afwezigheid niet langer dan drie maanden heeft geduurd. Indien er - om de redenen in de circulaire genoemd - sprake is van een afwezigheid van meer dan drie maanden, dient de zaak ter beslissing aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking te worden voorgelegd (met name ook bij afwezigheid van langere duur wegens het vervullen van militaire dienstplicht of het verlengen van een paspoort in het eigen land).

Tijdens het vorenbedoelde overleg is nu medegedeeld dat bij de beoordeling van de zaak ten departemente in beginsel genoegzaam genomen zou kunnen worden met een afwezigheid van ten hoogste 6 maanden, mits er uiteraard een redelijk verband bestaat tussen het opgegeven doel en de duur van de afwezigheid.

4. In de circulaire van 30 mei 1975 wordt een aantal bewijsstukken opgenoemd met behulp waarvan de vreemdeling aannemelijk kan maken dat hij aan de voorwaarden voor regularisatie voldoet. In de aanvullende circulaire van 9 september 1975 wordt er nog eens op gewezen dat ook andere bewijsstukken als genoegzaam kunnen worden aanvaard. Tijdens het overleg met de Vaste Commissies is toegezegd dat een soepele gedragslijn zal worden gevolgd op het punt van de schriftelijke bewijsmiddelen en dat bovendien met getuigenbewijs rekening zal worden gehouden mits aan de twee volgende voorwaarden wordt voldaan, n.l.:

1. het moet een beëdigde getuigenverklaring betreffen en
  2. de getuigenverklaring kan slechts als aanvullend bewijsmiddel (naast de schriftelijke bewijsmiddelen) worden aanvaard.
- Om praktische redenen ware, in gevallen waarin getuigenbewijs wordt aangedragen, voorshands te volstaan met het opmaken van een proces-verbaal omtrent de afgelegde verklaring, waarin dan ware op te nemen dat de betrokkene bereid is zijn verklaring onder ede af te leggen. In gevallen waarin de getuige niet bereid blijkt te zijn deze toezegging te doen, kan de verklaring niet als bewijsmiddel worden geaccepteerd.
5. Aan personen die zich ter regularisatie hebben aangemeld en wier verzoek wordt afgewezen behoort - zulks met afwijking in zoverre van het gestelde in de circulaire van 25 juni 1975 - steeds te worden aangezegd dat zij uiterlijk binnen 14 dagen ons land moeten verlaten. Worden zij nadien aangetroffen, dan komen zij voor uitzetting in aanmerking.
  6. Vreemdelingen wier verzoek om regularisatie is afgewezen en die hangende de beslissing op een verzoek om herziening naar hun land zijn teruggekeerd of daarheen zijn verwijderd, worden, indien hun verzoek om herziening wordt ingewilligd, eventueel in de gelegenheid gesteld op Rijkskosten naar ons land terug te keren. Met het oog hierop verdient het aanbeveling om bij afwijzing van een verzoek tot regularisatie (gepaard gaande met een aanzegging het land te verlaten) zoveel mogelijk het adres te noteren waar de vreemdeling in het buitenland bereikbaar zal zijn. Als een verzoek om herziening wordt ingediend dient dit adres bij de te verstrekken inlichtingen omtrent dit verzoek, te worden vermeld.

In aansluiting op het vorenstaande wordt er nog eens de aandacht op gevestigd dat in de paspoorten van vreemdelingen geen andere aantekeningen mogen worden gesteld dan die welke krachtens de Vreemdelingenwet zijn voorgeschreven. Gebleken is dat in paspoorten van vreemdelingen wier verzoek om regularisatie werd afgewezen vaak andere stempels of aantekeningen (vaak doorhalingen met rode inkt) werden geplaatst. In dit verband zij gewezen op art. 39 van het Voorschrift Vreemdelingen. In gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie meent dat er grond is tot weigering van de gevraagde vergunning dienen de aantekeningen niet in het paspoort, doch op een afzonderlijk inlegblad te worden gesteld (zie art. 39, 5e lid, aanhef en onder c. van het Voorschrift Vreemdelingen).

Bij de afwikkeling van de nog in behandeling zijnde verzoeken om regularisatie gelieve U met het vorenstaande rekening te houden.

De Staatssecretaris van Justitie,

H.J.Zeevalking